

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203891
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619203891.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v konaní pred sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Č. XXX, XXX XX Č.N., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 515,58 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 515,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 515,58 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,-Eur mesačne so splatnosťou príslušnej splátky do 20.dňa kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod následkom splatnosti celého plnenia v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek zo splátky riadne a včas.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1.Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB, a.s.“) sa žalobou zo dňa 30.08.2019, doručenou Okresnému súdu Lučenec dňa 30.09.2019 proti žalovanému domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 515,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a zároveň mu nahradiť trovy konania.

2.Žalobu pôvodný žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., so sídlom: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), pričom táto skutočnosť je uvedená vo výpise z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. CFH uzatvorila spolu so žalovaným dňa 28.07.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 700,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 20,33 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.219,80 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 546,- Eur. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie

nasledujúcej splátky. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 26.11.2016 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 Občiansky zákonník oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil, právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 515,58 Eur. Zároveň si žalobca uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 64,61 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Okresný súd Lučenec dňa 14.01.2020 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX, ktorým žalovaného zaviazal povinnosťou do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 515,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde. Zároveň žalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 30,50 Eur a trovy zastúpenia vo výške 107,16 Eur na účet zástupcu žalobcu.

4. Žalovaný v zákonnej lehote doručil súdu odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 10.02.2020, doručenému tunajšiemu súdu dňa 11.02.2020 v ktorom navrhol, aby súd návrh žalobcu zamietol v plnom rozsahu. Odpor odôvodnil nasledovne: v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.07.2014, podpísaná iba zástupcami spoločnosti pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding a.s. obsahuje neprijateľné podmienky, preto podľa § 299 ods. 2 CSP nemal byť platobný rozkaz vydaný, pričom neprijateľnosť zmluvnej podmienky súd skúma ex off. Pokiaľ súd vyhovel nároku žalobcu v uplatnenom rozsahu a vydal platobný rozkaz, potom súd zjavne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu bez platného právneho titulu, a to aj napriek postulátu „iura novit curia“. Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola žalobcom udaná doba splátok, ktoré predstavovali 60 mesačných splátok po 20,33 Eur mesačne. Prvá splátka sa mala uhradiť dňa 20.08.2014. Podľa priloženého prehľadu splátok a úhrad a návrhu na vydanie platobného rozkazu, súdu doručenému dňa 28.08.2019 vyplýva, že na základe žaloby a predložených listín možno evidentne považovať uplatnený nárok za nedôvodný, t.j. právo uplatnené žalobcom na zaplatenie peňažnej sumy považuje žalovaný za nesprávny a v rozpore s ustanovením Občianskeho zákonníka a ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa. Konkrétne má za to, že podľa § 7 Zákona o ochrane spotrebiteľa vykonával nekalé obchodné praktiky zakázané pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú v prípade, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti (ods. 2 písm. a) alebo podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa (ods. 2 písm. b), pričom tieto praktiky sú zakázané aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy (ods. 5). Zakázané je aj klamlivé konanie podľa § 8, v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a taktiež podľa platných smerníc EÚ, konkrétne článku 6 odsek 1 Smernice 93/13/EHS, preto je dôvodné považovať zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. Presnejšie špecifikované:

- Splátka nerozdelená na istinu a úrok - žalobca ako dodávateľ jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou zmluvy nevyplýva špecifikácia splácanie úrokov a poplatkov. V tejto sume sú zahrnuté splátky istiny, úrokov, úrokov z omeškania v jednej výške. Aj keď je potrebné konštatovať, že je pravdou, že zákonodarca prijal zákon č. 279/2017 Z.z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustil od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru, táto úprava sa však nevzťahuje na predmetnú zmluvu z dôvodu, že logickým výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 279/2017 Z.z. metódou „reductione ad absurdum“, možno dospieť k záveru, že zmluvy uzatvorené do 30.04.2018 vyžadujú členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov.

- Termín konečnej splatnosti uvedený v žiadosti o zmluve o poskytnutie pôžičky v bode III. označený iba mesiacom a rokom, absentuje konkrétny deň.

- Písmo v zmluve alebo v obchodných podmienkach menšie ako 1,9 mm. Na základe žaloby a predložených listín možno evidentne považovať uplatnený nárok žalobcu za nepreukázaný, t.j. právo uplatnené žalobcom na zaplatenie peňažnej sumy zjavne nevyplýva zo skutočností uvedených žalobcom.

- Fixná ročná úroková sadzba žalobcu uvedená v predmetnej zmluve je 27,41 %, teda podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklú, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru z čoho vyplýva, že táto výška úrokov je neprimeraná odporujúca dobrým mravom, nakoľko obvyklá výška ročného úroku 2014 sa pohybovala v rozpätí od 10,10 % do 10,58 % a súčasne uvedená RPMN - 27,41 % s priemernou hodnotou 49,67 %.

Podľa názoru žalovaného veriteľ použil nekalé obchodné praktiky:

a) neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekal s náležitou odbornou starostlivosťou,

b) použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou. Ďalej poukázal na právnu úpravu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe predkladanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, zo dňa 28.07.2014 v žalobe žalobcu neuvedená, resp. uvedené evidenčné číslo zmluvy, ktoré je neidentifikovateľné je zrejme, že:

- žalovanému bola poskytnutá celková čiastka úveru 700,- Eur a podľa priložených listín uhradil 546,- Eur z čoho vyplýva, že nárok žalobcu odporuje uplatňovanej pohľadávky vo výške 515,58,- Eur s príslušenstvom. Zároveň požiadal súd, aby zmluvu o úvere podrobil súdnej kontrole, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver a žalovaný ako slabšia strana nedisponuje takými odbornými znalosťami, aby sa vedel brániť proti nekalým podmienkam žalobcu. Poukázal opätovne na to, že zmluva bola vopred formulovaná takmer nečitateľným písmom, zmluvné podmienky spôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jeho neprospech (č.l. 47-50 spisu)

5.Pôvodný žalobca vo svojej duplike doručenej tunajšiemu súdu dňa 03.03.2020 doručil vyjadrenie k odporu v nasledovnom znení: Podľa jeho názoru uzatvorená zmluva je s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp.zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazuje okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný

oboznánil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. III Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6, bod 6.2 zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.07.2019.

Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2 kde sa uvádza, že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietne do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci.

Zároveň žalobca prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámil, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Žalobca teda v zmysle § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku navrhuje a súhlasí, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu VÚB a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, na ktorú boli prevedené práva, o ktorých sa koná, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom. Zároveň týmto podaním požiadal súd o pripustenie zmeny účastníkov konania. Na základe uvedeného žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. (č.l. 70 spisu)

6. Uznesením č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 06.03.2020 podaným podľa § 80 ods. 1, ods. 2, ods. 3 CSP na spoločný návrh pôvodného žalobcu a žalobcu zo dňa 05.03.2020 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu, a to vstupom žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. (č.l. 84 spisu)

7. Súd uznesením č.k. XCsp/XXX/XXXX-XX vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu doručenému súdu dňa 03.03.2020, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení no aj napriek výzvy súdu sa v rámci dupliky už žalovaný k uzneseniu písomne nevyjadril.

8. Súd sporovú vec prejednal dňa 10.08.2020 s tým, že vyhlási rozsudok dňa 07.09.2020. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.08.2020 čo odôvodnili vysokou pracovnou zaneprázdnenosťou a zbytočným nenavýšovaním trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň vyjadrili súhlas s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Navrhli, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu v rozsahu uplatnenom v žalobe v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Súd teda pojednával v súlade s dikciou § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu ale v prítomnosti žalovaného.

Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom vyjadrení v odpore, je ochotný uhradiť rozdiel požičanej a ním zaplatenej istiny úveru, vzhľadom k tomu, že podľa jeho názoru je úver bezúročný a bezpoplatkový. Súd lustráciou zistil, že jeho starobný dôchodok činí výšku 342,70 Eur, z ktorého sa vykonávajú zrážky vo výške 42,62 Eur.

9. Súd tak na základe žalobcom produkovaných dôkazov ako aj vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalovaného a žalobcu dospel k nasledovným zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

10. Dňa 28.07.2014 uzavrel CFH prostredníctvom sprostredkovateľa CFH so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, ktorou súčasťou boli aj ostatné zmluvné podmienky a dojednania, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 700,-Eur. Podľa zmluvy o pôžičke má žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 20,33 Eur. Mesačná výška poistenia 0,- Eur, splatnosť prvej splátky dňa 20.08.2014, splatnosť ďalších splátok

vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splátky 07/2019, celkové náklady spotrebiteľa 519,80 Eur, celková čiastka 1.219,80 Eur, fixná ročná úroková sadzba 27,41 %, RPMN 27,41 %, priemerná hodnota RPMN 49,67 %, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Žalovaný sa ako dlžník zaviazal splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas podľa uvedených platobných podmienok (článok 6 bod 6.1. ZP), v článku 9 bod 9.2. ZP bolo dojednané, že CFH je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Ďalej je v prípade nesplatenia úveru oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávok uvedené v tejto zmluve. Podľa ustanovenia článku 3 ZP mala CFH poskytnúť žalovanému pôžičku bezhotovostne prevodom na účet VÚB. (21-25 spisu)

11.Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenia žalobcu, že CFH poskytla na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému peňažné prostriedky v sume 700,- Eur.

12.Z listiny označenej žalobcom ako prehľad splátok a úhrad vyplýva, že žalovanému bolo v danom prípade predpísaných na úhradu 60 splátok vo výške 20,33 Eur, z toho žalovaný uhradil 546,-Eur, zostatok 580,19 Eur. Žalovaný vykonal úhrady v počte 26-krát, a to dňa 11.08.2014, 11.09.2014, 13.10.2014, 08.12.2014, 11.12.2014, 12.01.2015, 11.02.2015, 11.03.2015, 13.04.2015, 12.05.2015, 11.06.2015, 20.07.2015, 12.08.2015, 21.09.2015, 19.10.2015, 27.11.2015, 18.12.2015, 20.01.2016, 19.02.2016, 29.03.2016, 08.06.2016, 19.07.2016, 22.08.2016, 19.09.2016, 19.10.2016 a 31.01.2017. (č.l. 17-19 spisu)

13.Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 (dôkaz predložený žalobcom na č.l. 26 spisu) CFH oznamovala žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v zmluve č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 28.07.2014 vo výške 44,24 Eur. Súčasne CFH vyzvala žalovaného k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 s upozornením, že ak k tejto úhrade nedôjde do 05.01.2017 bude oprávnená úver zosplatiť. Súd mal z doručeny listovej zásielky CFH adresovanej žalovanému (dôkaz predložený žalobcom na č.l. 27 spisu) za preukázané, že žalovanému bola táto listová zásielka doručená dňa 09.12.2016.

14.Listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 24.01.2017 (dôkaz predložený žalobcom na č.l. 20 spisu) CFH oznamovala žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil jeho dlh z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz ku dňu 24.01.2017 a dlžná čiastka predstavuje sumu 536,86 Eur, pričom istina úveru sa ďalej bude úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jeho úplného zaplatenia.

15.Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi CFH a VÚB, a.s. ako postupcami a žalobcom ako postupníkom dňa 30.11.2017 došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky postupcu voči žalovanému. Predložené dôkazy žalobcom na č.l. 81, žiadosť o postúpenie a prevod na č.l. 78 doložené žalobcom, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2020 pôvodným žalobcom VÚB bankou č.l. 78.

16.Podľa Článku 6. Podmienky splácania, bodu:

6.1 Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v Zmluve

6.2 Prvá Splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

17.Súdu je známe z jeho činnosti § 186 ods. 1 CSP (CFH ku dňu 01.01.2018 zanikla bez likvidácie rozdelením podľa ustanovenia § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka (vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov odd.: Sa, vložka č. 10351/P, v ktorom bol zapísaný pôvodný žalobca), pričom jeho imanie (v sporom dotknutej časti) prešlo podľa projektu rozdelenia a jeho prílohy č. 1.

18.Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru,

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19.Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 106/2014 Z. z. účinnom od 01.06.2014 do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20.Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

21.Podľa ust. § 2 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22.Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23.Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24.Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25.Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26.Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27.Podľa ust. § 54a OZ v znení zákona č. 343/2018 Z. z. účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28.Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30.Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

31.Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: odplatu podľa osobitných predpisov.

32.Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a) až l), s), z) a aa).

33.Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

34.Podľa ust. § 122 ods. 1 OZ, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

35.Podľa ust. § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

36.Z hľadiska právneho posúdenia prejednávanej sporovej veci možno konštatovať, že žalobca si ako postupník na základe postúpenia pohľad ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatňoval proti žalovanému pohľadku, ktorá mala vzniknúť jeho právnemu predchodcovi CFH proti žalovanému na podklade záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX. V prípade tohto záväzkovo-právneho vzťahu možno bez najmenších pochybností vychádzať zo spotrebiteľskej povahy tohto záväzkovo-právneho vzťahu (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže mal vzniknúť na jednej strane medzi CFH ako dodávateľom, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala s určitosťou v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý zjavne pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zároveň na predmetný záväzkovo-právny vzťah rovnako nepochybne dopadá aj právna úprava zmlúv o spotrebiteľskom úvere obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretie zmluvného vzťahu medzi CFH a žalovaným, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy malo byť poskytnutie spotrebiteľského úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) veriteľom podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľovi podľa citovaného ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, aký zmluvný typ, t.j. uzatvorenie akej zmluvy medzi účastníkmi zmluvy išlo, a to vzhľadom k tomu, že spotrebiteľská zmluva ako to vyplýva priamo zo znenia citovaného ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva o spotrebiteľskom úvere ako to vyplýva priamo zo znenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. nie je samostatným zmluvným typom. V danom prípade sa účastníci zmluvy zjavne dohodli, že CFH poskytne žalovanému peňažnú sumu 700,- Eur na účet žalovaného, ktorý tento splatí v 60 mesačných splátkach ku 20.dňu v mesiaci v sume po 20,33 Eur mesačne, bez poistenia s termínom

konečnej splatnosti 07/2019 spolu s dohodnutou fixnou úrokovou ročnou sadzbou vo výške 27,41 %, RPMN 27,41 %, priemernou hodnotou RPMN 49,67 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 519,80 Eur, celkovou čiastkou 1.219,80 Eur. Súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi CFH a žalovaným má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže nepochybne vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi pri uzatvorení zmluvy a vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzatvorení zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sume 700,-Eur a záväzok dlžníka tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť veriteľovi úroky. Žalovaný riadne a včas nesplácal poskytnutý úver, preto veriteľ vyhlásil k 24.01.2017 predčasnú splatnosť úveru s poukazom na článok 9, bod 9.2 Zmluvných podmienok v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565. Na právo žalobcu na zosplatenie úveru bol žalovaný upozornený predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016, ktorú žalovaný prevzal dňa 09.12.2016. Z prehľadu splátok a úhrad má súd za preukázané, že žalovaný uhradil in summa 546,- Eur. (č.l. 17-19 spisu)

37. Súd tak vychádzal z toho, že CFH svoju povinnosť z predmetnej zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu splnil prenechaním peňažnej sumy 700,- Eur žalovanému prevodom na jeho účet s tým, že žalovaný sa zaviazal vrátiť túto sumu zvýšenú o fixný úrok, t.j. že žalovaný sa zaviazal CFH zaplatiť celkovú sumu 1.219,80 Eur, a to v 60 mesačných splátkach vo výške 20,33 Eur so splatnosťou prvej z nich dňa 20.08.2014, každé nasledujúce do 20.dňa príslušného kalendárneho mesiaca, poslednej z nich dňa 20.07.2019.

38. Ďalej možno konštatovať, že žalovaný si svoje peňažné záväzky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil len čiastočne a CFH uhradil len sumu 546,-Eur. Žalovaný tak ku dňu 24.01.2017, kedy došlo k požiadaniu žalovaného o splatenie dlžnej sumy bol v omeškaní so sumou v celkovej výške 536,86 Eur, a to aj napriek tomu, že bol na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zo strany CFH listom zo dňa 26.11.2016 upozornený, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude oprávnený úver zosplatiť, t.j. bol CFH upozornený viac ako 15 dní pred dňom 24.01.2017, a preto súd dospel k záveru, že CFH predmetný spotrebiteľský úver „zosplatiť“ (t.j. požiadala žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky oprávnene v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a ustanovením článku 9 bod 9.2 ZP). Žalovaný tak bol povinný celý zosplatený úver v celkovej sume 536,86 Eur zaplatiť ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti, t.j. ku dňu 24.01.2017.

39. Žalovaný vo svojom odpore poukazyval na možnosť zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov, ak neobsahuje členenie splátok na istinu a úroky.

Touto otázkou sa vo svojich rozhodnutiach zaoberal už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ z.č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Svoj záver argumentačne odôvodnil tým, že v úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza že „predložený návrh Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Od

dodávateľov nemožno v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice. Uvedené rozhodnutie obsahuje i poukaz na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom najvyšší súd zaujal stanovisko, podľa ktorého predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Rovnaký názor zaujal Najvyšší súd SR aj v rozhodnutiach sp.zn. 3 Cdo 126/2018 z 24. júla 2018, sp. zn. 6 Cdo 113/2018 z 30. júla 2019 a sp.zn. 3Cdo 102/2018 z 19. septembra 2019. V týchto rozhodnutiach Najvyšší súd gramatickým a eurokonformným výkladom dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená číselné vyjadrenie toho, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

K námietke žalovaného ohľadne povinnosti veriteľa rozpísať splátky na istinu, úroky a poplatky súd kladie akcent na záver vyjadrený Súdny dvorom Európskej únie v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9.novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len „Rozsudok“), podľa ktorého je argumentácia žalovaného nedôvodná. Vo vzťahu k námietke žalovaného v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona má súd teda za to, že rozhodovacou činnosťou súdu už niekoľkokrát bolo judikované a v tomto smere je judikatúra konštantná s tým, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ich rozčlenenie v jednotlivých splátkach nie je podstatnou náležitosťou zmluvy.

40.K argumentácii žalovaného ohľadne veľkosti písma v spotrebiteľskej zmluve súd konštatuje, že ustanovenie § 53c bolo doplnené do Občianskeho zákonníka novelou (zákonom č. 129/2010 Z.z.) s účinnosťou od 1. júna 2010 (zmluva o úvere zo dňa 28.07.2014). Zákon zavádza absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu formálnej chyby, za ktorú sa považuje skutočnosť, že predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa vyhotovuje v písomnej forme sú uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy, okrem veľkosti písma použitého pri názve zmluvy alebo pri označení jej častí (článkov). Takto formulovaná požiadavka znamená, že veľkosť písma pri uvádzaní predmetu a ceny sa bude porovnávať s tým typom písma, ktorý sa v zmluve v akejkoľvek časti použije ako najmenší. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 106/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 1. júna 2014 doplnila toto ustanovenie o novú druhú vetu. V tejto vete sa rieši otázka veľkosti písma, aká musí byť použitá pri tvorbe spotrebiteľských zmlúv vrátane všeobecných obchodných podmienok, príp. iných dokumentov, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia. V § 53c sa odkazuje na úpravu vo vykonávacom predpise. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré bolo novelizované nariadením vlády SR č. 114/2014 Z.z., účinným od 1. júna 2014. Podľa tejto úpravy (§ 1b) ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm. Tomu zodpovedá napríklad typ písma „Times New Roman“ s veľkosťou 12. V prípade použitia menšieho písma bude zmluva neplatná.

Súd podrobil kontrole veľkosť písma v predmetnej zmluve, na základe čoho zistil, že jeho veľkosť je 2,00 mm, hoc est v súlade so zákonnou úpravou.

41.Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru dňom, mesiacom a rokom a avizovaného nesúladu s § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona má súd za to, že termín konečnej splatnosti je uvedený dostatočným spôsobom s poukazom na uvedenie mesiaca a roku konečnej splatnosti (07/2019), pričom žalovaný vedel s poukazom na zmluvné

podmienky obsiahnuté v Článku III., že splatnosť každej splátky je do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, teda je ľahko zistiteľné, že posledná splátka bola splatná dňa 20.07.2017.

42. Veriteľ zosplatnil úver pre splátku splatnú v septembri 2016, pričom žaloba bola podaná v auguste 2019, teda po preskúmaní eventuálneho premlčania pohľadávky žalobcu súdom ex offio je možné konštatovať, že trojročná zákonná premlčacia lehota neuplynula.

43. Na základe vyššie uvedeného súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie žalovanej sumy 515,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 515,58 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia. Keďže žalovaný je v omeškani so zaplatením peňažného dluhu súd žalobcovi taktiež priznal právo na zaplatenie 5,00 % úroku z omeškania v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení.

44. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

45. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

46. Žalovaná poukázala na svoju finančnú situáciu, jej starobný dôchodok činí sumu 421,10 Eur, súd povolil na základe uvedeného splácanie pohľadávky žalobcu žalovaným v mesačných splátkach vo výške 50,-Eur, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky riadne a včas.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení s poukazom na to, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

52. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od

právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnuiteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.